

VECKOBLADET

Nr 37 webbform

091127

Röda Kapellet spelar FILMMUSIK

Månteatern Bredg 3 Lund, lördag 12 december 19.00

Dirigent Per Falck

Filmpresentatör Lennart Grankvist

Entré: 100 kronor

Publiken är välkommen att delta i orkesterns fest efter konserten (samma lokal). För självkostnadspris bjuds på mat (buffé), dryck och dans.

Dror Feiler om Kampen för ett annat Israel

Dror Feiler föreläser om den judiska fredsörelsen i och utanför Israel.

Dror Feiler är israelisk-svensk konstnär, musiker och kompositör. Han är ordförande i föreningen "Judar för israelisk-palestinsk fred" och likaså ordförande i föreningen "European Jews for a Just Peace".

Söndagen 13 december kl 15.00.

ABF:s lokal, Trollebergsvägen 7, ingång från Gasverksagatan.

Glögg och pepparkakor serveras.

Arrangörer: Demokratisk Vänster och ABF.

Kulturtips

Rickard III - en dag på Towern

1 2 3 Schtunk ger sin oförglömliga version av William Shakespeares blodiga drama.

Världsklass! Vågar du komma? 2 och 6 december på Teater 23. [Läs mer](#)

Stefan Sundström (Live)

Babel 2 december. [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Den nya tomten

(fritt efter Viktor Rydberg)

Snön lyser vit på taken
Endast tomten är vaken,
går till visthus och redskapshus
pillar upp alla låsen
Svinen lider i månens ljus,
grymtar i alla båsen
Där är en kultings döda kropp.
Stanken får tomten att kasta opp
Midvinternattens köld är hård
Ägarn sover i enslig gård
drömmer girigt om sin profit
Svinen vältrar i blod och skit.
GS

Vad är en jöns för vänstern?

Mats Olsson förkastar i ett VB inlägg tanken att Lunds kommun skall bidra med pengar till ett kungligt bröllop med orden ”delta i sådant här hovjönseri” och i förra veckans VB skriver Gunnar Stensson ”Det fanns en tid då nazistpartiet fortfarande var ett jönsparti i stil med Sverigedemokraterna”.

Namnet Jöns har sedan lång tid tillbaka använts nedsättande och provocerande. Jöns var ett vanligt namn i de gamla danska landskapen, Skåne, Jämtland och Härjedalen. Jöns kom av överheten att betraktas som ett typiskt plebejnamn, det vill säga ett namn som var vanligt bland allmogen men inte bland högreståndspersoner. Namnet har även använts som synonym till stackare, det vill säga en vanlig enkel människa i motsats till finare och mer välbeställda personer. Uppgifterna hämtade från Wikipedia.

I de två inläggen ovan tycks ordet jöns användas för att de två företeelserna skall kopplas till personer av lägre värde. Det skulle i så fall betyda att vi idag har samma sätt att se på människor som överheten haft allt sedan 1600-talet. Vad är detta om inte traditionalism?

Rättning vänster!

L-A Jönsson

Pressgrannar

Sydsvenskan 24/10

Martin Ericsson, doktorand i historia:

”Försöken att hindra inflyttning av oönskade individer är en kommunpolitisk tradition med djupa rötter... Fram till mitten av 1800-talet gav lagen rätt att hindra fattiga att flytta in i kommunen.. Det gemensamma då och nu hänger ihop med en idé om vad en kommun bör vara och vilka kommunen är till för... Kommunen anses bestå av de skattebetalande medborgarna och är till för att skydda dessa från allt som kan framkalla skattehöjningar...

Den främlingsfientlighet som kommunalrådet Lars-Ingvar Ljungman spelar på hämtar sin kraft ur en äldre syn på lokalsamhället som ett gated community.

Om enskilda kommuner tillåts bilda gated communities sätts mekanismer igång som bara kan producera främlingsfientlighet.”

Sydsvenskan 21/10

Marie Starck, frilansskribent om marknadens tvillingtorn

Enligt Arundhati Roy har demokratin blivit till ett fort som marginaliserar dem som anses stå i vägen för ekonomisk utveckling... Arundhati Roy: ”Jag har alltid slagits av att det politiska parti i Turkiet som utförde det armeniska folkmordet kallades Partiet för enhet och utveckling.”

Folkmordet på kristna i Turkiet tjänade modell för utrensningen av judar i Nazityskland.

Samma rasistiska renhetstänkande ligger bakom det indiska nationalistpartiets folkmord på muslimer i Gujarat.

Haaretz 26/10

Gideon Levy, Varför kan vi tala med Hamas om Shalit, men inte om fred?

Varför är det tillåtet att tala med Hamas om en enda fången soldats öde och ytterligare flera hundra fångar, men förbjudet att tala med dem om två nationers öden?

Aldrig tidigare har israelisk logik varit så förvrängd. Nu, när vi ser framåt mot avtalets förverkligande, när varje mänskligt hjärta borde se framåt mot Gilead Shalits frigivning – ja, och frigivningen av flera hundra palestinska fångar, varav några i alla avseenden är politiska fångar, inte bara ”terrorister med blod på sina händer” – nu är det tid att göra oss kvitt några av de dåraktiga hinder som vi ålagt oss själva och hela det internationella samhället. Det är nu klart att det finns förhandlare att tala med. I Gaza och Damaskus finns tuffa med förnuftiga statsmän.

Vore det inte för Israels belägring av Gaza och den internationella bojkotten av allt som luktar Hamas skulle organisationen kanske inte behöva Qassam-raketerna.

Urval Gunnar Stensson

”Inte inom mitt synhåll”

Veckans Skånetidningar aktualiserar ett gammalt VB-ämne och för tankarna till förra veckans intervju med Lennart Wärmby som uppmärksammade föreningen Svenskt landskapsskydd. Den organiserar alltså vindkraftsmotståndare. De kör med både individ- och folkhälsoargument i sina insändare, men det framgår rätt så klart att de primärt är oroliga för sjunkande andrahandsvärden på sina fritids- eller permanentbostäder.

Sanning och konsekvens

Lennart sa i intervjun en annan sak som inte kom med i tidningen. Han ogillar kärnkraft men ska vi ha den i Sverige måste vi också acceptera svensk uranbrytning. Här finns stora tillgångar och saken är just nu aktuell i Jämtland.

Skogen är som bekant en annan stor svensk resurs. Dagens Nyheter berättar om en kemisk process som kan förvandla den till miljövänligt flygbränsle, som bland annat ska provas i stridsflygplanet Gripen – det är så man blir vek om hjärtat. Sverige kan bli självförsörjande, står det. Varvid man bortser från solidariteten, att vi bör dela med oss till länder som inte har så mycket skog (Saudiarabien behöver exempelvis bli kvitt sitt oljeberoende), men framför allt att vi existerar i en global marknadsekonomi. Eller tänker man sej exportförbud på flygmetanolen?

Det skulle i så fall strida mot ett gammalt svenskt mönster. Utan inkomsterna från våra skogsprodukter hade mycket sett annorlunda ut.

En av den svenska skogsindustrins exportprodukter är blekt papper. Detta består mest av cellulosa fibrer, men för att det ska få bra stabilitet och goda tryckegenskaper tillsätts en filler.

Också den måste förstås vara vit, och billigast och bäst är en vit lera som heter kaolin. Det finns sådan av god kvalitet, bland annat kring Ivösjön där den har förädlats till miljontals wc-stolar.

Skyddszon – för vad?

Men det är en annan fyndighet som är aktuell just nu, utanför Billinge tre mil norr om Lund. Den skulle kunna ersätta råvara som för närvarande fraktas hit över oceanerna, med kända klimatkonsekvenser. Brytingen skulle skapa lokala jobb även om den effekten inte ska överdrivas. Och visst skulle den generera vinst till ägarbolaget Tricorona, men det är ju en kapitalistisk marknadsekonomi vi lever i. Länsstyrelsen har så småningom fått bolaget att ta vederbörliga miljöhänsyn. Man kan diskutera huruvida trakten är medelvacker eller medelful, själv lutar jag åt det senare.

Fast nu träder landskapsskyddarna in. Förutom att prisa skönhetsvärdena talar de om konflikterna med andra intressen. ”Kommunen har satsat pengar på Skåneleden och Rönne å. Då kan man inte lägga en gruva två kilometer därifrån”, säger Solweig Lewin som företräder Folkpartiet i fullmäktige. En förtjusande omtanke om det lilla antalet vandrare att det inte skulle räcka med en två tusen meter bred skyddszon på ömse sidor av deras stig. Men så kommer det: ”Det har blivit en död mans hand över hela området. Folk har jättesvårt att få sålt sina hus.”

Att folk tröttnar på livet ute på Billinge fälad och vill flytta till något mer dynamiskt har jag den största förståelse för. Och att det ekonomiska intresset inte ljuger lärde oss redan Karl Marx. Men varför ska en seriös tidning göra snyftreportage om detta?

Heaven or sHell

Rör vi oss i stället fyra mil österut från Lund hamnar vi i Lövestad, en trakt besjungen av Jaques Werup som bodde där en tid:

...

Bara nere i själva byn
vacklar gamlingarna fram
mellan tegelkropparna;
tillbommade bageriet,
nerlagda järnhandeln,
bortglömda hotellet.

...

Här är det ekopolitiskt lite knepigare för Shell vill borra efter naturgas. Det är ett fossilt bränsle men snällare mot klimatet än kol och olja, och de måttliga tillgångar som det är fråga om kunde göra nytta som fyller i den otillräckliga skånska biogasen. Hur som helst får man ha respekt för de fundamentalister som vill tvärstoppa all nyexploatering av fossila bränslen, som ledarskribenten i EfterArbetet 20.11.

Vad tidningens reporter däremot kunde ha gjort var att skrapa lite på den lokala opinionen och undra om det verkligen i första hand var klimatomsorgen som styrde deras protester. Och att bildmässigt kontrastera ett FÖRE med betande kor på en grön äng mot ett EFTER där schaktmaskinen har rivit upp lite mörkt grus är väl demagogiskt.

Gunnar Sandin

PS

EfterArbetet och framför allt Johan Ehrenberg håller en hög klimatprofil. Vad ska då sägas om det positivt hållna reportaget från Vallåsens skidanläggning uppe på Hallandsås? Inga kritiska frågor om energiåtgången vid tillverkning av konstsnö.

Från DV:s möte om främlingsfientligheten

Det hettade till när Göran Persson i ett debattinlägg gjorde iakttagelsen att islamofobin snarare uttrycker oro över religionens återkomst i politiken än främlingsfientlighet. Iakttagelsen träffade något centralt i dagens samhälle.

I Sverige ingår religionen sedan nästan hundra år i den privata sfären. Så ska det vara.

Göran exemplifierade med den makt som utövades av statligt anställda helvetespredikanter för hundra år sedan då kyrka och stat faktiskt ansågs företräda gud fader själv när de i själva verket var uttryck för konservatism och klassintresse.

Problemet med islamismen, den politiska islam, och sharialagstiftningen, är att de inte skiljer mellan religion och politisk makt. Paradoxalt blir då makthavaren Guds ställföreträdare. Det är värsta tänkbara händelse mot idén om en god och rättfärdig Gud.

Faktum är att moseböckernas lagar fungerade som den svenska statens lagar för 300 år sedan.

En muslimsk debattör protesterade mot svenska mediers sätt att beskriva islam. Ett par inlägg vände sig mot att skolavslutningar ägde rum i ”moské, synagoga eller kyrka”.

Alexander Bengtsson, kvällens föreläsare, påpekade att generaliseringen i beskrivningen av de mellan 300 000 och 500 000 muslimerna i Sverige som en sorts islamistiska fundamentalister innebär ett stort övergrepp mot svenska medborgare som i många fall är födda i Sverige.

Det är det klassiska sättet att behandla minoriteter, och det kan leda till folkmord. På 1930- och 40-talet ledde antisemitismen till holocaust, och antisemitismen existerar fortfarande. Idag utsätts muslimer på samma sätt, inte bara i Sverige.

Jimmy Åkessons aftonbladsartikel där han utmålar muslimerna som det största hotet mot Sverige sedan andra världskriget skulle, om han trodde på påståendet, innebära att han tog konsekvensen och genomförde en etnisk rensning.

Religionsfrihet är en grundläggande rättighet. Religionskritik är en skyldighet, kanske framför allt för religiösa. Själv deklarerade sig Alexander som ateist.

Den indiska debattören Arundhati Roy påpekar i en essä hur den indiska nationalism som vuxit fram i skuggan av 9/11, då USA gjorde islam till huvudfiende, resulterat i folkmord och trakasserier mot muslimer i Indien.

På samma sätt agerade den sekulära nationalistiska rörelsen i Turkiet när den mördade och fördrev mer än en miljon kristna armenier.

Flera framhöll med exempel från bland annat Komvux att det slående när man arbetar med personer från olika kulturer och religioner är hur lika de är. Man måste ta fasta på likheterna, inte skillnaderna.

Vellinge

Föreläsningen hade arrangerats av DV som inledning till en studiecirkel om främlingsfientligheten och hur den ska bekämpas. I januari kommer professor Jan Hjärpe tala om islamofobin. Debatten visade hur angeläget det temat är.

Alexander Bengtsson är partipolitiskt obunden (”Jag vet faktiskt inte hur jag ska rösta i valet 2010”) och representerar Expo, där tidigare även Stieg Larsson arbetade.

Han kom självfallet också in på Vellinge.

Han konstaterade, att det är toppskiktet av nyrika miljonärer och den kommunledning de valt för att tillvarata sina intressen av låg skatt och stigande villapriser, som ville avvisa de ensamma flyktingbarnen.

Majoriteten av befolkningen har en generösare hållning. När en moderat politiker i Kristianstad 2002 agerade främlingsfientligt blev han utesluten. Moderata kommunrådet Ljungman i Vellinge utsågs däremot till ledare för en aktion för att moderatstyrda kommuner ska skriva flyktingavtal.

Alexander Bengtsson trodde inte att högerextremisterna tänker demonstrera i Lund 30

november eftersom den nationalistiska rörelsen är splittrad.

Sverigedemokraternas argument

Huvuddelen av tiden ägnades åt Sverigedemokraternas historia och snabba tillväxt (de har enligt en aktuell opinionsmätning stöd av 4,7 procent av väljarna) och en genomgång av deras argument.

De begrepp som de använder som slagträn för att vinna sympatier analyserades. Det handlar om uttryck som ”skendemokrati”, ”åsiktsdiktatur” och ”politisk korrekthet”. Beträffande det sistnämnda begreppet hade Alexander sökt i en ordbok och funnit att det definierades som respekt för demokratiska värden, tolerans, vidsynthet osv.

För Sverigedemokraterna är det ett exempel på skendemokrati att alla de sju riksdagspartierna har en någorlunda anständig attityd till invandring. Samtidigt innebär detta att de förnekar alla andra politiska skiljelinjer.

Alexander kritiserade de absurda siffror som SD använder i debatten, t ex påståendet att invandringspolitiken kostar Sverige 267 miljarder.

SD tar ställning i en rad frågor, men för tillbaka allesamman på invandringspolitiken, vare sig det handlar om demokrati, ”svenskhet”, skola eller ekonomi. Allt skylls på massinvandringen som också beskrivs med fabricerade siffror.

I ett par skrifter (Sverigedemokraterna har fel) har Alexander analyserat och söndersmulat Sverigedemokraternas argument.

Vad är oikofobi?

Teatercaféet på Magle Lilla Kyrkogata var fyllt av engagerade människor. Debattintensiteten steg hela tiden fram till klockan 21, då Alexander Bengtsson skulle resa till sin hemortskommun i Halland.

Han protesterade med särskild hetta mot Sverigedemokraternas snobbiga begrepp oikofobi (grekiska för hembygdsfientlighet). För sin del var han stolt över sin hembygd och svenska flaggan och mycket annat som sverigedemokraterna försöker bemäktiga sig. En stark applåd följde honom när han rusade ut på gatan för att hinna till stationen.

Gunnar Stensson

Vem kan man lita på?

Det svenska partisystemet som man trodde var fastlagt för evigt rör nu på sig likt tektoniska plattor under samhällskroppen. Det började i förra valrörelsen när moderaterna gick åt vänster och blev det nya arbetarpartiet. Samtidigt hade ju centern behov av att ta avstånd från sitt långa (och framgångsrika) samarbete med socialdemokraterna under Göran Persson. Fram trädde Stureplanscentern och Maud Olofsson. Någon gång under den gångna mandatperioden korsades de båda partiernas politiska trajektorier och nu står alltså centern för de gamla arbetsgivarkraven medan moderaterna gillar kollektivavtal.

Ruschen åt höger

Det här vållade förstås folkpartiet ingen ro. Om moderaterna tar dess gamla plats i spektrum – den liberala och måttfulla borgerliga hållningen – så fick fp söka sig andra jaktmarker och det blev högerut. Fasta normer låg bra till för den nye folkpartiledaren och då sökte sig också fp högerut, om än inte lika långt som centern. Och där hamnade också kristdemokraterna som

håller på gamla värden i en tid av allmän upplöshet. Själva det kristna tonades väl ner och de gamla satsningarna på sänkt bensinskatt fick läggas på hyllan, och nu blev det i stället vädjanden till naturkonservativa, ”verklighetens folk”, med husvagn och boende i Bankeryd och önskan om slopad fastighetsskatt. Det gör tre partier till höger om moderaterna och till det kommer ett fjärde, Sverigedemokraterna, med liknande politisk hållning men med en helt annan klassmässig rekrytering. Vad gäller Sverigedemokraterna kan de nog hämta flest röster från småborgare och arbetarklass, folk som tidigare röstat på S och C.

Det Nya Mittenpartiet

Vad händer då? Jo på folkpartiets gamla borgerligvänster-plats finns det övergivna socialliberaler som inte gärna röstar M. De ser det fräscha MP segla upp, ett parti som gillar friskolor, är allmänt humanistiskt, bryr sig om miljön och inte brinner för att höja skatten. Därtill en duktig kvinnlig företrädare i Maria Wetterstrand och så har partiet hängt av sig de värsta fundamentalisterna. Sånt lockar. MP är visst uppe i 10 procent nu och får nog snart 15. Helt enkelt Det Nya Mittenpartiet!

Detta lämnar kvar S som borde ha ett hyggligt läge om det inte hade varit för det här med ledarskapet. Alltså, Mona Sahlin, Thomas Bodström och Thomas Östros. De tycks inte kunna frammana någon entusiasm och jag har inget recept att ge.

Återstår V som definitivt är i ett svårt läge med fortsatt högervåg över Sverige, ifrågasatt partiledare och en välorganiserad mediakampanj mot sig, en kampanj som i och för sig är riktad mot S men som drabbar V. Jag tror det kan ordna sig i valet ändå, förutsatt att man gör en bra valrörelse och inte ger upp sin kritiska position. Det är som missnöjesparti eller mildare uttryckt samhällskritiker V har sin huvuduppgift och då behöver vi få sådana röster också från de som inte alltid artikulerar sin kritik. Om vi överger den rollen återstår bara röstskolk eller Sverigedemokraterna för folk att uttrycka missnöje.

Hur bemöter man Sverigedemokraterna?

Därmed är vi inne på SD och hur man ska bemöta dem. Mitt råd är att man ska bemöta dem som man bemöter vanliga reaktionära borgare. Det effektivaste rådet är att inte diskutera invandringspolitik. Det är nämligen det enda de själva vill och kan och då räcker det fullständigt att avvisa dem på den punkten. Sen kan man följa Ulf Bjerelds (statsvetenskapsprofessor i Göteborg med ytterst läsvärd blog) fyra regler:

1. Undvik att göra förhållandet till SD till en stridsfråga med andra partier.
2. Lyft inte in SD:s frågor på den politiska dagordningen och försök inte vinna röster med deras språkbruk. (Bjereld kritiserar KD med deras tal om ”verklighetens folk” och ”vänsterintellektuella”).
3. Ta debatt med SD i sakfrågor i de organ (t.ex. kommunfullmäktige) där de har vunnit mandat på egna meriter, men sök inte upp dem i nyhetsprogram etc.
4. Delta inte i blocköverskridande uppgörelser för att hålla SD ute. Då stärks bilden av SD som modig opposition mot etablissemangen. (Dessvärre är det många som missar på denna punkt, senast Ingvar Carlsson som talar om regeringar över blockgränserna för att hålla SD utanför inflytande).

Till slut

I dessa spalter har vi ju genom åren haft en och annan synpunkt på Per T Ohlsson på Sydsvenskan, inte minst som ledande talesman för den s.k. bombhögers med dess entusiasm för insatser i Jugoslavien, Irak m.fl. regioner. Vi ångrar icke ett ord. Däremot måste man ibland ge honom en eloge för hans formuleringsförmåga. I söndagens krönika kom han loss över Vellinge och formulerade där ett uttryck om delar av Vellinges befolkning som vi kommer att bära med oss: ”mexitegelmobben”. Sånt glömmer man inte.

Lucifer

Teza - En ovanlig film för Etiopienkännare

Etiopien – landet med tretton månader, med egen tideräkning, egen ortodox kyrka. Landet vars feodale envåldshärskare Haile Selassie lyckades med konststycket att få svenskt stöd även till att bygga upp sitt flygvapen. Landet där en militärjunta 1974 kuppade sig till makten och gjorde slut på den feodala jordägarklassen, varefter den utvecklade ett inbördeskrig mot sina egna studenter och intellektuella. Landet vars sista (?) diktator Mengistu 1991 flydde till Mugabes Zimbabwe medan hans arméer kollapsade inför samordnade styrkor från Eritrea och Tigrai, de vars ledare därefter utvecklade liknande auktoritära styren och inom samma årtionde ledde ett fruktansvärt krig – mot varandra.

På Kino går just nu en film som speglar Mengistuperioden. Bländande vackra scener från Tanasjöns omgivning, superba interiörer från byns och familjens liv. Sakta växer sammanhanget fram, av de etiopiska studenterna i 1970-talets Västtyskland som radikaliseras och efter kuppen mot Selassie ansluter sig till Revolutionen, och som snart drabbas av dess krav på blind lojalitet. Sedd från byns horisont är tragiken oerhörd; männen och pojarna går åt till krig, konflikterna inom byn kräver sina offer.

Haile Gerima låter filmen snudda vid Mengisturegimens fall 1991. Vad därefter sker uttrycks som en from förhoppning att den unga generationen ska kunna förhindra mer krig. Så blev det som bekant inte, inte heller hade en kritisk film om den nuvarande regimen kunnat spelas in i Etiopien under dagens 'demokratiska' förtrycksregim.

Men filmen är också en uppgörelse med de 'socialismer' som gav upphov till politiska organisationer och splittringar inte minst under 70-talet. Murens fall blänker förbi som en påminnelse, i ett Tyskland där öppen rasism skördar sina offer.

Kanske räcker denna lilla historieskrivning för att även de som inte följt den etiopiska tragiken närmare ska kunna uppleva att det är en ovanlig, vacker, grym och ändå mycket givande film de ser. Skynda er!

Bertil Egerö

Tak över huvudet är inte nog - Inför principen "Bostad först" i arbetet mot hemlösheten

De senaste årtiondena har antalet hemlösa ökat i Lund och i Sverige. Lund har, liksom de flesta andra kommuner, försökt lösa boendeproblem för hemlösa genom så kallade boendetrappor, som innebär att den enskilde genom olika steg kvalificerar sig för ett eget boende. Den väg som anvisas går, grovt uttryckt, från härbärke, till någon form av stödboende, via andrahandskontrakt i socialförvaltningens lägenhet, till förstahandskontrakt.

Det är dags att erkänna att denna boendetrappa inte fungerar. Flertalet hemlösa cirkulerar mellan olika stödboenden och når aldrig fram till ett eget boende. Stegen är för många till ett eget reguljärt boende och väntetiden för lång. Samtidigt visar all forskning att ett eget hem är det fundament – den trygghet – som är förutsättningen för att annan social problematik ska kunna lösas för den enskilde. En rad studier från andra länder har också visat att principen Bostad först (Housing First) gett positiva resultat (se t.ex. [socialhögskolans hemsida](#))

Att införa principen Bostad först är emellertid ingen enkel sak. Flera av de verktyg som samhället tidigare förfogade över för att genomföra en social bostadspolitik har idag försvunnit. Problemen ska dock inte överdrivas – finns den politiska viljan så skapas också de

resurser som krävs för att genomdriva den.

Detta är en allt för komplex fråga för att kunna lösas av socialförvaltningen på egen hand. Förutom sociala stödfunktioner handlar det framförallt om att få fram lägenheter. Därför bör en professionell projektgrupp med egna resurser starta arbetet och utarbeta metoder och former för införande av principen Bostad först i Lund. Lämplig styrgrupp för en sådan projektgrupp kan vara kommunstyrelsens arbetsutskott.

Projektformen är lämplig under en införandefas. Därefter bör arbetet mot hemlöshet återgå i den ordinarie kommunala organisationen. Socialhögskolan vid Lunds universitet är intresserade av att följa och utvärdera kommunala försök i denna riktning. Projektgruppen bör samarbeta med socialhögskolan för att ta del av forskningen inom området, och samtidigt låta forskare utvärdera projektet.

Vi föreslår:

att kommunstyrelsen tillsätter en projektgrupp med uppgift att i ett sammanhållet program utarbeta metoder och former för införande av principen Bostad först i arbetet mot hemlösheten i Lund

Eleni Rezaii, Socialdemokraterna

Yngve Petersson, Miljöpartiet

Mats Olsson, Vänsterpartiet

Sven-Bertil Persson, Demokratisk Vänster

Kommunallagen – Nej tack!

Fullmäktige i onsdags:

Onsdagens extrainsatta kommunfullmäktigemöte inleddes med en diskussion partigruppvis huruvida mötet kunde genomföras, eftersom det inte kungjorts på det sätt som föreskrivits i kommunallagen. Kommunallagens paragrafer 8 till 10 reglerar hur sammanträden ska utlysas. Kommunfullmäktiges ordförande ska enligt lagen utfärda en kungörelse om sammanträdet. Kungörelsen ska innehålla datum, tid, plats och ärendelista.

Kungörelsen ska också, förutom att anslås på kommunens anslagstavla, ”på lämpligt sätt” ”lämnas” till varje ledamot och ersättare. (Fullmäktiges egen arbetsordning preciserar ”lämna” till att kungörelsen ska sändas per post). Detta ska ske minst en vecka före sammanträdesdagen. Likaså ska kungörelsen minst en vecka före sammanträdet införas i de tidningar som fullmäktige bestämt. (För kommunallagens exakta lydelse, se nedan!)

Inför detta fullmäktigemöte hade ingen kungörelse gått ut till ledamöter och ersättare. Enda sätt som ledamöter och ersättare fått kännedom om mötet var genom att fullmäktiges ordförande vid mötet i oktober muntligt informerade om att det skulle bli ett möte den 25 november. Denna information finns inte ens dokumenterad i protokoll från sammanträdet. Ett e-postmeddelande skickades visserligen ut, men detta hade dels felaktig rubrik, dels saknades tid för mötets öppnande, dels fanns ingen ärendelista. Detta e-postmeddelande uppfyllde inte ur någon som helst aspekt kraven på innehållet i en kungörelse, inte heller användes för kungörelse föreskrivet distributionssätt.

Till detta kommer att kungörelsen inte infördes inom föreskriven tid i de tidningar som fullmäktige bestämt. (En tidning, en annonstidning, lär ha haft den inom föreskriven tid, i övriga tidningar publicerades den dag för sent i förhållande till vad lagen stipulerar).

Demokratisk Vänster anser att det inte borde finnas utrymme för olika tolkningar av lagen på dessa punkter. Lagen är solklar. Lika solklart är att fullmäktigemötet inte kungjorts på det sätt som lagen föreskriven. Eller med andra ord: fullmäktige har genomfört ett möte vars beslut inte vilar på laglig grund. Vi ansåg därför att mötet inte borde genomföras, men fick inget gehör för detta från majoriteten eller från fullmäktiges ordförande.

Det må till nöds vara hänt att fullmäktiges majoritet tar risken att besluten som togs vid onsdagens möte överklagas och att fullmäktigesammanträdet måste tas om. Kommer så att bli fallet vilar ansvaret för att Lunds skattebetalare åsamkas onödiga utgifter tungt på de partier som trots den lagstridiga hanteringen av kungörelsen ville genomföra mötet.

Betydligt allvarigare är att en stor majoritet i fullmäktige tar så lättvindigt på kommunallagens bestämmelser – kommunallagen som ändå är något av den kommunala demokratis grundlag. En fullmäktigeförsamling som inte respekterar de lagar som reglerar dess verksamhet riskerar att kommuninvånarna tar lika lätt på de beslut som deras förtroendevalda fattar.

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

Ur Kommunallagen

Hur sammanträdena kungörs

8 § Ordföranden utfärdar en kungörelse om varje sammanträde med fullmäktige.

Kungörelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för sammanträdet och om de ärenden som skall behandlas.

9 § Kungörelsen skall anslås på kommunens eller landstingets anslagstavla minst en vecka före sammanträdesdagen.

Kungörelsen skall inom samma tid på ett lämpligt sätt också lämnas till varje ledamot och ersättare.

10 § Uppgift om tid och plats för ett sammanträde skall minst en vecka före sammanträdesdagen införas i den eller de ortstidningar som fullmäktige beslutar

Lånat på nätet

